

Nye prøveformer i folkeskolen i historie, samfundsfag og kristendom

Jeg underviser til dagligt i ovennævnte fag og må desværre sige, at jeg har svært ved at se de nye beskrevne prøveformer som værende af det gode.

For det første synes jeg, at prøveformen med selvvalgt problemstilling stort set er en kopi af den obligatoriske projektopgave, der findes, hvor mange elever i forvejen arbejder med historiske, samfundsmæssige og/eller etiske problemstillinger. De nødvendige kompetencer bliver altså i forvejen trænet og plejet i rigt mål. Desuden favoriserer denne type prøve de elever der et velstrukturerede, har et godt overblik, har gode it-kompetencer og redskaber, og ikke mindst, har veluddannede og engagerede forældre, som naturligvis vil bidrage til et godt prøveresultat. Det rimer på ingen måde med at forsøge at bryde den sociale arv.

Et andet væsentligt kritikpunkt - hvor bliver afprøvningen af elevernes bredviden inden for de pågældende fag af i de to prøveformer??? De kan altså nu nøjes med at opbygge/vedligeholde en relativ smal viden i forbindelse med det valgte emne/tema og så brillere inden for det i stedet for at læse indgående op på f.eks. 200 års dansk og international historie, som de har fået undervisning i i løbet af 8.-9. klasse. Mange elevers største problem er ikke mangel på stimulering og opgaver i forhold til de arbejdsmetoder de nye prøveformer lægger op til at dyrke, men derimod mangel på solid og bred faglighed og almen dannelse inden for de aktuelle fag. De ved ofte som udgangspunkt utrolig lidt om utrolig mange ting. Det er, undskyld mig, endnu et skud fra de reformpædagogiske og tværfaglighedsmessende embedsmænd fra Undervisningsministeriet og forskere fra Danmark pædagogiske universitet, der igennem de sidste mange år har trukket deres spor gennem såvel folkeskole som gymnasier og videregående uddannelser med meget tvivlsomme resultater til følge, mildt sagt. Ægte kreativitet, evne til at optage viden og anvende og omsætte den i en praktisk virkelighed forudsætter en bred og dyb viden inden for en bred vifte af faglige discipliner, men i Danmark leger reformfløjen stadig, at viden i sig selv ikke er et mål - næ bare eleverne ved hvordan de skal søge viden, når de har brug for den, så er alt godt.

Du synes muligvis jeg lyder som en sur gammel mand, men jeg er såmænd blot 37 ;-) Ikke desto mindre er min undervisningserfaring efterhånden ganske lang og jeg må sige, at mine og mange andre læreres erfaringer med den projektorienterede og elevstyrede lærings/undervisningsform ikke er positiv, hvis den kommer til at optage for stor en del af tiden/faget. Det bliver altid på bekostning af bredviden som er den sande baggrund for at udvikle selvstændige, kritiske og kreative mennesker og på bekostning af de elever (15-80 procent afhængig af skoledistrikt) som ikke evner hvad denne arbejdsform kræver, hvis der skal være et rimeligt udbytte.

P.S. Hvor "ved" I fra, at de nye prøveformer i højere grad skulle være i tråd med undervisningsformen i pågældende fag i folkeskolen/privatskolerne. Det er afgjort ikke min erfaring, at det skulle forholde sig sådan. De ca 80 procent af de ikke linjefagsuddannede lærere der underviser i disse fag er ofte mere end lykkelige for de undervisningsbøger der er til rådighed, og som er det vigtigste redskab for at komme omkring en god bredde i fagene og sikre struktur og sammenhæng i undervisningen. Kravene til bredden inden for det enkelte fag og det abstraktionsniveau/metodiske kundskaber hos eleverne der er påkrævet for at opfylde faghæfternes krav og målsætninger hører for øvrigt mere til på et universitetsstudie, hvilket i sig selv er udtryk for en bekymrende mangel på realitetssans i forhold til folkeskolens virkelighed hos de personer der har formuleret dem.

Det var mine inputs, jeg håber I inddrage dem alvorligt i jeres overvejelser, trods de mange kritiske ord. Det er skrevet ud af oprigtig bekymring for mine og mange andre elever.

Venlig hilsen Nicolai Krageskov Eriksen.